

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobců: a) A. H., b) Ing. J. H., c) J. H., proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 1. 11. 2013, č. j. 31 Af 30/2013 – 67,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 1. 11. 2013, č. j. 31 Af 30/2013 – 67, **se zrušuje**, a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobci A. H., Ing. J. H. a J. H. domáhají u Nejvyššího správního soudu vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 1. 11. 2013, č. j. 31 Af 30/2013 – 67, a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Hradci Králové (dále také „krajský soud“) napadeným usnesením ze dne 1. 11. 2013, č. j. 31 Af 30/2013 – 67, rozhodl ve věci žalobců A. H., Ing. J. H. a J. H., „v řízení o žalobě proti rozhodnutím Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 6. 12. 2012, č. j. 13168/12-1400-505350, č. j. 13167/12-1400-505350, a č. j. 131168/12-1400-505350“ tak, že: „I. Žalobci se osvobození od soudního poplatku nepřiznává. II. Návrh na ustanovení advokáta se zamítá. III. Žalobce se vyzývá, aby zaplatil soudní poplatek ve výši 3.000 Kč za žalobu proti rozhodnutí žalovaného, a to do 1 týdne od doručení tohoto usnesení. Nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o žalobě zastaví. IV. Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě vůči rozhodnutí žalovaného ze dne 11. října 2012, č. j. 10830/12-1500-507486, se zamítá. V. Žalobci se ukládá, aby zaplatil soudní poplatek ve výši 1.000 Kč za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku, a to do 1 týdne od doručení tohoto usnesení.“

Krajský soud při svém rozhodování vyšel z toho, že se žalobce domáhal žalobou doručenou dne 31. 12. 2012 Krajskému soudu v Ústí nad Labem přezkoumání a zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 11. 10. 2012, č. j. 10830/12-1500-507486, a jemu předcházejícího rozhodnutí Finančního úřadu v Semilech ze dne 6. 3. 2012, č. j. 96020/12/258930605125, a vyslovení nicotnosti těchto rozhodnutí. Krajský soud v Ústí nad Labem však usnesením ze dne 28. 1. 2013 tuto věc postoupil podle ust. § 7 s. ř. s. místně příslušnému Krajskému soudu v Hradci Králové.

Žalobce pak požádal posledně jmenovaný krajský soud, aby ho osvobodil od soudních poplatků a ustanovil mu zástupce z řad advokátů. Na výzvu tohoto správního soudu, aby žalobce poskytl informace o svých osobních, majetkových a výdělkových poměrech, a za tím účelem vyplnil prohlášení, které mu správní soud zaslal, žalobce reagoval sdělením, aby si krajský soud zajistil kopii formuláře, jež témuž soudu zaslal vyplněný již dne 31. 3. 2013 ve věci vedené pod sp. zn. 30 A 33/2011.

Z podkladů, které žalobce krajskému soudu poskytl, nebylo možno učinit závěr o tom, zda jeho majetkové poměry odůvodňují osvobození od soudního poplatku. Žalobce nepředložil správnímu soudu požadované podklady a ten si je musel opatřit z jiného spisu. Ani ty však nebyly úplné, neboť žalobce nevyplnil soudem zaslaný formulář o osobních a majetkových poměrech správně a úplně. Z odpovědi žalobce lze jen dovodit, že žalobce nepracuje a nepobírá dávky nemocenského pojištění. Neuvedl však, ani nedoložil žádný důvod, který by mohl hodnocen jako důvodná překážka v práci. Po vyhodnocení všech předložených dokladů proto dospěl krajský soud k závěru, že u žalobce nejsou dány podmínky pro osvobození od soudních poplatků ve smyslu ust. § 36 odst. 3 s. ř. s. Proto rozhodl tak jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení.

Žalobce žádal - kromě osvobození od soudních poplatků - i o ustanovení advokáta. Podle ust. § 35 odst. 8 věty první s. ř. s. navrhovatel, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby uvedené v odst. 2 platí v takovém případě stát. Vzhledem k tomu, že žalobce nesplňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků podle ust. § 36 odst. 3 s. ř. s., nebylo třeba, aby se krajský soud zabýval též otázkou, zda došlo k naplnění druhé podmínky pro ustanovení zástupce podle § 35 odst. 8 s. ř. s., t. j. potřebou zastoupení k ochraně práv žalobce

Návrh na přezkoumání rozhodnutí orgánu veřejné správy podléhá podle položky 18 bodu 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků, který je přílohou k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soudnímu poplatku 3.000 Kč, jež byl splatný spolu s podáním návrhu [§ 4 odst. 1 písm. a), § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích]. Vzhledem k tomu, že žalobce uvedený soudní poplatek nezaplatil, krajský soud ho k tomu vyzývá. Pokud by žalobce této výzvě v určené lhůtě nevyhověl, správní soud by musel řízení zastavit (§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

pokračování

Žalobce též v žalobě žádal, aby krajský soud přiznal žalobě odkladný účinek. Vzhledem k tomu, že neuvedl žádný důvod, kterým by takový návrh odůvodnil, musel být návrh na přiznání odkladného účinku zamítnut.

Podle položky 20 sazebníku soudních poplatků podléhá návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve správním soudnictví poplatku ve výši 1.000 Kč. Se zřetelem k tomu, že žalobce soudní poplatek nezaplatil a nebyl osvobozen od soudních poplatků, krajský soud žalobce vyzývá k úhradě tohoto poplatku.

Proti tomuto usnesení krajského soudu podali žalobci A. H., Ing. J. H. a J. H. jako stěžovatelé (dále jen „stěžovatelé“) v zákonné lhůtě kasační stížnost obsahově z důvodu uvedeného v ust. § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

Stěžovatelé především namítají, že napadené usnesení krajského soudu je v celém rozsahu objektivně nepřezkoumatelné z důvodu nesrozumitelnosti, nicotné a zejména zmatečné. Je tomu tak proto, že ve všech výrocích a v odůvodnění hovoří o žalobci v jednotném čísle, ačkoliv žalujícími jsou všichni žalobci.

Jako účastníci řízení mají stále za to, že splňují zákonné podmínky pro přiznání osvobození od soudních poplatků, což mohou opětovně prokázat obsahem formulářů vzor 060 o. s. ř., které již správnímu soudu zaslali a na výzvu jsou schopni je znovu předložit. Soudní poplatek tedy nezaplatili bez své viny. Stejně tak jim měl krajský soud ustanovit pro řízení o žalobě i zástupce z řad advokátů.

Ze všech shora uvedených důvodů proto museli napadnout usnesení krajského soudu kasační stížností a domáhat se i přiznání odkladného účinku tohoto mimořádného opravného prostředku. Výkon nebo jiné právní následky napadeného usnesení by pro ně znamenaly nenahraditelnou újmu, přičemž přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není ani v rozporu s veřejným zájmem.

Odvolací finanční ředitelství v písemném vyjádření ke kasační stížnosti uvedlo, že mimořádný opravný prostředek stěžovatelů považuje za neopodstatněný. V podrobnostech pak odkazuje na odůvodnění napadeného usnesení krajského soudu, s jehož závěry se plně ztotožňuje. Při rozhodování o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stíhá stěžovatele povinnost tvrdit a současně prokázat vznik nenahraditelné újmy. Stěžovatelé však neuvedli žádné skutečnosti, jež by prokazovaly splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Odvolací finanční ředitelství proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelů zamítl, stejně jako jejich návrh na přiznání odkladného účinku tomuto mimořádnému opravnému prostředku.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené usnesení krajského soudu v souladu s ust. § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnili stěžovatelé v podané kasační stížnosti, a dospěl k závěru, že napadené usnesení krajského soudu je třeba zrušit, a věc vrátit tomuto soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval opodstatněností kasační námitky stěžovatelů, kteří poukazují především na to, že napadené usnesení krajského soudu je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost.

Nepřezkoumatelnost soudního rozhodnutí z důvodu jeho nesrozumitelnosti obecně spočívá v tom, že toto rozhodnutí vykazuje takové textové a formulační nedostatky, které způsobují to, že z obsahu textu není dostatečně zřejmá souvislost s příslušnými podklady pro rozhodnutí nebo to, že text soudního rozhodnutí i jinak obsahuje nejasné, rozporné či jiným způsobem nesrozumitelné údaje.

Konkrétní případy nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí pro nesrozumitelnost již vyslovila judikatura Nejvyššího správního soudu.

Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 – 75, dostupném na www.nssoud.cz, vyslovil, že: *I. Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost lze obecně považovat takové rozhodnutí soudu, z jehož výroku nelze zjistit, jak vlastně soud ve věci rozhodl, tj. zda žalobu zamítl, odmítl nebo jí vyhověl, případně jehož výrok je vnitřně rozporný. Pod tento pojem spadají i případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán. II. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatcích odůvodnění soudního rozhodnutí. Musí se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž soud opírá své rozhodovací důvody. Za takové vady lze považovat případy, kdy soud opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo případy, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy byly v řízení provedeny.*

Obdobně vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 – 130, dostupném na www.nssoud.cz, že: *Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, která zkoumají správní úkon z jiných než žalobních důvodů (pokud by se nejednalo o případ zákonem předpokládaného přezkumu mimo rámec žalobních námitek), jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné.*

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013 – 25, dostupném na www.nssoud.cz, také uvedl další případy nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí pro nesrozumitelnost. Konstatoval, že z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že rozsudek by byl nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost i tehdy, pokud by z něj nebylo možno jednoznačně dovodit, jakým právním názorem je správní orgán po zrušení svého rozhodnutí vázán a jak má v dalším řízení postupovat (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2010, č. j. 3 Ads 80/2009 - 132, dostupný na www.nssoud.cz), nebo pokud by z něj nevyplývalo, podle kterých ustanovení a podle jakých právních předpisů byla v kontextu podané správní žaloby posuzována zákonnost napadeného správního rozhodnutí (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008 - 76, který je dostupný na www.nssoud.cz), pokud by jeho odůvodnění bylo vybudováno na rozdílných a vnitřně

pokračování

rozporných právních hodnoceníh téhož skutkového stavu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. ledna 2008, č. j. 4 Azs 94/2007 - 107, dostupný na www.nssoud.cz) a v některých jiných speciálních případech.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem podali dne 20. 2. 2013 ve společném podání žaloby A. H., Ing. J. H. a J. H., a to proti rozhodnutím Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 6. 12. 2012, č.j. 13166/12-1400-505350, č. j. 13167/12-1400-505350, a č. j. 13168/12-1400-505350. Rozhodnutím Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 6. 12. 2012, č. j. 13166/12-1400-505350, bylo v případě žalobkyně A. H. zamítnuto její odvolání a současně potvrzen platební výměr Finančního úřadu v Jilemnici ze dne 4. 5. 2012, č. j. 43791/12/259960603261, na daň z nemovitosti za zdaňovací období roku 2012. Rozhodnutím Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 6. 12. 2012, č. j. 13167/12-1400-505350, bylo v případě žalobce Ing. J. H. zamítnuto jeho odvolání a současně potvrzen platební výměr Finančního úřadu v Jilemnici ze dne 4. 5. 2012, č. j. 43736/12/259960603261, na daň z nemovitosti za zdaňovací období roku 2012, a posléze rozhodnutím Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 6. 12. 2012, č. j. 13168/12-1400-505350, bylo v případě žalobce J. H. zamítnuto jeho odvolání a současně potvrzen platební výměr Finančního úřadu v Jilemnici ze dne 4. 5. 2012, č. j. 43803/12/259960603261, na daň z nemovitosti za zdaňovací období roku 2012 (se zřetelem k tomu, že jsou k žalobě přiložena výše citovaná rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem je patrné, že žaloba A. H. směřuje proti rozhodnutí ze dne 6. 12. 2012, č. j. 13166/12-1400-505350, žaloba Ing. J. H. proti rozhodnutí ze dne 6. 12. 2012, č. j. 13167/12-1400-505350, a žaloba J. H. proti rozhodnutí ze dne 6. 12. 2012, č. j. 13168/12-1400-505350). Tato věc byla předána Krajským soudem v Ústí nad Labem dne 20. 2. 2013 pod sp. zn. 15 Na 1/2013 Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočce v Liberci, kde byla vedena pod sp. zn. 59 Af 9/2013, a která byla posléze postoupena usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočkou v Liberci ze dne 25. 2. 2013, č. j. 59 Af 9/2013 – 25, Krajskému soudu v Hradci Králové jako soudu místně příslušnému, kde dostala spisovou značku 31 Af 30/2013.

Krajský soud v Hradci Králové posléze rozhodl napadeným usnesením ze dne 1. 11. 2013, č. j. 31 Af 30/2013 – 67, o věci žalobců A. H., Ing. J. H. a J. H., „v řízení o žalobě proti rozhodnutím Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 6. 12. 2012, č. j. 13168/12-1400-505350, č. j. 13167/12-1400-505350, a č. j. 131168/12-1400-505350“ tak, že: „I. Žalobci se osvobození od soudního poplatku nepřiznává. II. Návrh na ustanovení advokáta se zamítá. III. Žalobce se vyzývá, aby zaplatil soudní poplatek ve výši 3.000 Kč za žalobu proti rozhodnutí žalovaného, a to do 1 týdne od doručení tohoto usnesení. Nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o žalobě zastaví. IV. Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě vůči rozhodnutí žalovaného ze dne 11. října 2012, č. j. 10830/12-1500-507486, se zamítá. V. Žalobci se ukládá, aby zaplatil soudní poplatek ve výši 1.000 Kč za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku, a to do 1 týdne od doručení tohoto usnesení.“

Krajský soud podle odůvodnění napadeného usnesení vyšel při svém rozhodování mimo jiné především z toho, že se žalobce domáhal žalobou doručenou dne 31. 12. 2012 Krajskému soudu v Ústí nad Labem přezkoumání a zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 11. 10. 2012, č. j. 10830/12-1500-507486, a jemu

předcházejícího rozhodnutí Finančního úřadu v Semilech ze dne 6. 3. 2012, č. j. 96020/12/258930605125, a vyslovení nicotnosti těchto rozhodnutí. Krajský soud v Ústí nad Labem však usnesením ze dne 28. 1. 2013 tuto věc postoupil podle ust. § 7 s. ř. s. místně příslušnému Krajskému soudu v Hradci Králové.

Nejvyšší správní soud musí ze shora uvedeného konstatovat, že u kasační stížnosti napadeného usnesení krajského soudu jde o rozhodnutí, jehož výrok je vnitřně rozporný a je i v rozporu s odůvodněním, z něhož není ani patrné, které osoby jsou jeho adresátem (kdo jsou účastníci řízení a kdo byl tímto rozhodnutím zavázán).

Jak již bylo uvedeno, žaloba A. H. směřuje proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 6. 12. 2012, č. j. 13166/12-1400-505350, žaloba Ing. J. H. proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 6. 12. 2012, č. j. 13167/12-1400-505350, a žaloba J. H. proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 6. 12. 2012, č. j. 13168/12-1400-505350.

Kasační stížností napadeným usnesením tedy krajský soud rozhodoval podle záhlaví tohoto usnesení o žalobách A. H., Ing. J. H. a J. H. proti třem rozhodnutím Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 6. 12. 2012, č. j. 13168/12-1400-505350, ze dne 6. 12. 2012, č. j. 13167/12-1400-505350, a ze dne 6. 12. 2012, č. j. 13168/12-1400-505350, z nichž však každé rozhodnutí přináleží jinému žalobci. Zde by mohlo jít o překlepy v části čísel jednacích 13168/12-1400-505350 (správně 13166/12-1400-505350) u žalobkyně A. H., nebo v části čísla jednacího 13168/12-1400-505350 (správně 13168/12-1400-505350) u žalobce J. H. Další textové a formulační nejasnosti, rozpornosti a nesrozumitelnosti však nemají souvislost s příslušnými podklady rozhodnutí. Je tomu tak proto, že ačkoliv jde o tři žalobce uvedené v záhlaví rozhodnutí (A. H., Ing. J. H., J. H.) a tři správní rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem, výrok I. napadeného usnesení hovoří obecně jen o žalobci v jednotném čísle, který není specifikován ani jménem a příjmením nebo malým písmenem podle záhlaví citovaného usnesení. Není tedy patrné, kterému ze tří žalobců se nepřiznává osvobození od soudního poplatku, ačkoliv o osvobození žádali všichni žalobci. Stejně tak neurčitý je i výrok II., kde je pouze konstatováno, že se návrh na ustanovení advokáta zamítá (není tedy patrné, zda jen u některého ze žalobců a kterého nebo u všech, ačkoliv o ustanovení žádali všichni žalobci). Z formulace výroku IV., kterým byl zamítnut návrh na přiznání odkladného účinku žalobě vůči rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2012, č. j. 10830/12-1500- 507486, není rovněž patrné, kterého ze tří žalobců se tento výrok týká (navíc není zřejmá ani spojitost citovaného správního rozhodnutí s již uvedenými správními rozhodnutími ze dne 6. 12. 2012, č. j. 13166/12-1400-505350, č. j. 13167/12-1400-505350, a č. j. 13168/12-1400-505350). Totéž platí o výroku V. napadeného usnesení, v němž se žalobci ukládá, aby zaplatil soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku, a to do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení. Ani zde není zřejmé, kterému ze tří žalobců se ukládá povinnost k zaplacení soudního poplatku ve výši 1.000 Kč, ačkoliv o přiznání odkladného účinku žádali všichni žalobci. V odůvodnění napadeného usnesení se také obecně hovoří o žalobci, aniž je uvedeno o kterém. Z výše uvedeného je tedy patrné, že výrok je v souvislosti se záhlavím, kde jsou uvedeni účastníci řízení a obsažena specifikace správních rozhodnutí napadených žalobou, vnitřně rozporným. Nejzásadnější je však nesoulad mezi odůvodněním napadeného usnesení krajského soudu a záhlavím, a proto potažmo i s výrokem tohoto rozhodnutí. Jak již bylo

pokračování

shora uvedeno, ze záhlaví napadeného usnesení krajského soudu vyplývá, že jde, byť patrně s drobnými překlepy, o věci žalob A. H., Ing. J. H. a J. H. proti rozhodnutím Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 6. 12. 2012, č. j. 13166/12-1400-505350, č. j. 13167/12-1400-505350, a č. j. 13168/12-1400-505350, u nichž prvostupňovými rozhodnutí jsou platební výměry Finančního úřadu v Jilemnici. V odůvodnění kasační stížností napadeného usnesení však vychází krajský soud z toho, že se žalobce domáhal žalobou doručenou dne 31. 12. 2012 Krajskému soudu v Ústí nad Labem přezkoumání a zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 11. 10. 2012, č. j. 10830/12-1500-507486, a jemu předcházejícího rozhodnutí Finančního úřadu v Semilech ze dne 6. 3. 2012, č. j. 96020/12/258930605125, a vyslovení nicotnosti těchto rozhodnutí. V tomto směru již nejde o zanedbatelný nesoulad přezkoumávaných správních rozhodnutí (i když k jejich věcnému přezkumu napadeným usnesením ještě nedošlo), ale o zcela jiná správní rozhodnutí, z nichž měl krajský soud vycházet. Že jde o zcela jiné věci je patrné i z toho, že podle odůvodnění kasační stížností napadeného usnesení Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 28. 1. 2013 tuto věc (rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 11. 10. 2012, č. j. 10830/12-1500-507486) postoupil podle ust. § 7 s. ř. s. místně příslušnému Krajskému soudu v Hradci Králové, kdežto u věcí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 6. 12. 2012, č. j. 13166/12-1400-505350, č. j. 13167/12-1400-505350, a č. j. 13168/12-1400-505350, se tak stalo usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 25. 2. 2013, č. j. 59 Af 9/2013 – 25. Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2013, č. j. Nao 26/2013 – 28, bylo přitom negativně rozhodnuto jen o námitkách podjatosti, které vznesli všichni žalobci proti soudcům správních senátů Krajského soudu v Hradci Králové, ve věci žalob proti rozhodnutím Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 6. 12. 2012, č. j. 13166/12-1400-505350, č. j. 13167/12-1400-505350, a č. j. 13168/12-1400-505350 (soudkyně Krajského soudu v Hradci Králové Mgr. Marie Kocourková, JUDr. Magdalena Ježková a Mgr. Helena Konečná nebyly vyloučeny z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 31 Af 30/2013).

Kasační stížností napadené usnesení krajského soudu však vykazuje i jiné obdobné nedostatky.

Tak kasační stížností napadené usnesení krajského soudu, které je obsahem soudního spisu, nese datum vydání dne 1. 11. 2013, kdežto kopie tohoto usnesení jsou datovány dnem 30. 10. 2013.

Výrok III. napadeného usnesení krajského soudu zní tak, že se žalobce vyzývá, aby zaplatil soudní poplatek ve výši 3.000 Kč za žalobu proti rozhodnutí žalovaného, a to do 1 týdne od doručení s tím, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o žalobě zastaví. Opět chybí, jak ve výroku tak i v odůvodnění rozhodnutí, který žalobce se vyzývá k zaplacení, když v záhlaví jsou uvedeni tři žalobci, a o jaké rozhodnutí žalovaného vlastně jde, neboť podle záhlaví jde o tři správní rozhodnutí (proti uvedené výzvě k zaplacení soudního poplatku také není přípustný opravný prostředek).

Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů musí konstatovat, že kasační stížností napadené usnesení krajského soudu trpí nepřezkoumatelností z důvodu nesrozumitelnosti.

Nejvyšší správní soud proto zrušil kasační stížností napadené usnesení krajského soudu [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.], a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta před středníkem s. ř. s.).

V tomto řízení bude na krajském soudu, aby v jeho průběhu odstranil všechny vady vyplývající z odůvodnění kasační stížností napadeného usnesení. Krajský soud si musí ujasnit, že ve věci vystupují tři žalobci, kteří napadají svými žalobami tři různá správní rozhodnutí. V zájmu určitosti musí též zjistit a jednoznačně uvést správná čísla jednací napadených rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem a z jakého data jsou žádosti žalobců o osvobození od soudních poplatků, o ustanovení zástupce z řad advokátů a o přiznání odkladného účinku žalobě. Na základě nově vyžádaných materiálů pak musí znovu rozhodnout u každého žalobce zvlášť o osvobození od soudních poplatků, o návrhu na ustanovení zástupce a o přiznání odkladného účinku. V případě negativního rozhodnutí o žádostech žalobců je rovněž třeba vyzvat každého ze žalobců zvlášť o zaplacení soudního poplatku za žalobu a o přiznání odkladného účinku.

Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je tento soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti rozsudkem bez jednání, protože mu takový postup umožňuje ustanovení § 109 odst. 2 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud ve svém novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. března 2014

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu